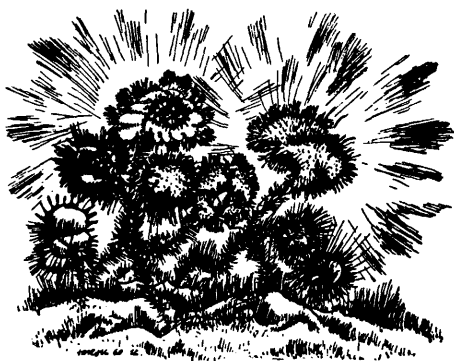

Egy kis béke

Dési Ábel

*Visszatér a
gondolatok álma*

*felbukkan a
dolgok gyermekkora*

*virágokká
válnak az árnyékok*

*kéklő szemek
a remény jelei*

*az életed
tisztá és egyszerű*

*a csend pedig
ígér de nem beszél*

Hallgatás

Dési Abel

ez hát a
szemek magánya
kezek csendje
nyelvek éjszakája

az életed árnyék
s az éjszaka ember

íme a tárgyak élete
az ember magánya
az idő sivatagja

te hallgatsz
és beszél az éj

egy lámpafény
lassan haldoklik

egy vonagló kéz
halkan panaszkodik

kérdőjellé
vetkőznek az ajkak

Monológ

Dési Abel

Faggatom a magányt
mosolyod színéről

az éjszakát kérdem
álmaid útjáról

a kezemet kérdem
látta-e arcodat

álmokkal kereslek
homályba takarlak

hajnalok kezével
ölelem lépteid

élek és félek
félek és remélek

hallgatással mindig
tehozzád beszélek

